

Chowdhry Tubewell Centre v. State of Punjab and another
(S. S, Sandhwalia, C.J.)

ਕਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਕਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ।"

(i) ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 198 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

(ii) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਸੀਂ ਜਰਫ਼ੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਹਵਾਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਹੁਣ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਐਸਸੀ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

ਚੌਧਰੀ ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਸੈਂਟਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1978 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3366

3 ਨਵੰਬਰ 1978

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XLVI) ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1976 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XI ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ— ਧਾਰਾ 5 (1) ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ'— ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਤੋਂ 'ਲਗਜ਼ਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ- ਕੀ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ- ਧਾਰਾ 5(1) ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ- ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ।

ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਡੀਲਰ ਦਾ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਿੱਧੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਦਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਦਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ

ਸਿਰਫ਼. ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਜ਼ਬ ਅਖਤਿਆਰ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਯਾਨੀ ਸੱਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਮ ਵਰਗ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਲਈ ਫੀਸਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ 10 ਫੀਸਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ * ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ੀਰੋ ਤੋਂ ਸੱਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਆਮ ਸੋਧਣਾ ਵੈਧ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੋ ਵੀਸੋ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ

Chowdhry Tubewell Centre v. State of Punjab and another
(S. S, Sandhwalia, C.J.)

ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉੱਪਰਲੀ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਪੈਗ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਿੱਖ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਮਾਰਜਿਨਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਆਮ ਦਰ ਸੱਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ, ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਧਾ ਕੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਵਸਤਾਂ। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਖੇਤਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚੋਂ 'ਲਗਜ਼ਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਧੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿਊਰ ਦਾ ਨੁਸਖਾ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੰਧਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 20 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀ ਹੋਈ ਦਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੇੜੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 (1) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਤੋਂ 'ਲਗਜ਼ਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਹਟਾ ਕੇ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਅਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਦਰ (ਜੋੜਾ ਐਡ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨੁਸਖੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਡਰਲ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 10, 11, 12, 13, 14 ਅਤੇ 20)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ , ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ:-

(iii) ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ "P-1" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ (ਅਨੇਕਚਰ "P-2") ਹੋਵੇਗੀ। ਰੱਦ ਕੀਤਾ;

(iv) ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ 15(i) ਨੂੰ ਗੈਰ - ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ

ਜਾਵੇ;

(v) ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਉਪਯੁਕਤ ਲਿਖਤ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇਗੀ ;

(vi) ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਹਨ;

(vii) **ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।**

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਸ.ਕੇ.।

ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਵਪੀਕ ਏ.ਜੀ., ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ.-

(1) ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ 1976 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 11 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 21 ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੁੜੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ।

(2) ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਤੱਥਾਂ ਵਾਲੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਢਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ 1978 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 3368 ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਇੱਥੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਫਿਟਿੰਗਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੋਨੋਬਲਾਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਮੋਟਰਾਂ, 1 ਸਟਾਰਟਰਜ਼ ਆਦਿ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਮੋਟਰਾਂ ਅਤੇ ਸਟਾਰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ 6 ਫੀਸਦੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਮੋਟਰਾਂ ਅਤੇ ਸਟਾਰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੇਟ 'ਤੇ ਕੀਤਾ।

Chowdhry Tubewell Centre v. State of Punjab and another
(S. S, Sandhwalia, C.J.)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਬਜਾਏ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, - ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ, 15 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 1 ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਵਧੇ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਦਾ ਇਹ ਸਮੂਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ

(3) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਖੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) 1948 ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“5(1) ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ।

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਹਰ ਸਾਲ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨ-ਓਵਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਸਿੱਧੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) * * * *

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 3) ਦੁਆਰਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋੜ ਕੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਲਗਜ਼ਰੀ ਵਸਤੂਆਂ' ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪੈਟਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਦੌਲਤ ਦੀ ਅਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਵਸਤੂਆਂ. ਇਸ ਲਈ, ਲਗਜ਼ਰੀ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਪਰਿਵਰਤਨ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣਾ ਟੈਕਸ ਲਗਜ਼ਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਐਕਟ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਿੱਧੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“5(1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦਰਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਿੱਧੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਇਕ ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਦਸ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਲਗਜ਼ਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਸਿੱਧੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 20 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

(4) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੀ ਵਿਵਹਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਗਜ਼ਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੇ ਵੱਡੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਮੀਰ ਚੰਦ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ ਜੇ. ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਯੂਪ ਅਤੇ ਅਗਰਬੱਤੀ ਨੂੰ ਵਿਲਾਸੀ ਵਸਤੂਆਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਵਧੀ ਹੋਈ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਸਾਇੰਸ ਹਾਊਸ ਬਨਾਮ ਦਿ ਅਸੈਮਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ , ਲੁਧਿਆਣਾ (2), ਆਰ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ ਜੇ. ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਬੀਕਰ, ਟੈਸਟ ਟਿਊਬ ਫਲਾਸਕ, ਜਾਰ, ਆਦਿ, ਕੱਚ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਲਗਜ਼ਰੀ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ।

(5) ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ , ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ 1975 ਦਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 14 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤੋਂ 'ਲਗਜ਼ਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਵੀ। 'ਉਸੇ ਦਾ A* ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ 1976 ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 2 ਅਤੇ 3 ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ: -

- "2. ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, 'ਲਗਜ਼ਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
3. ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਗਈ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ, 'ਲਗਜ਼ਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. SO 26/PA 46/48/S ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ। 5/72, ਮਿਤੀ 10 ਅਗਸਤ, 1972, ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਫਿਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ , — ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. SO 16/PA 46/48/S. 5/76, ਮਿਤੀ 25 ਮਾਰਚ, 1976 (ਅੰਕੜਾ ਪੀ. 2), ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਬਦ

Chowdhry Tubewell Centre v. State of Punjab and another
(S. S, Sandhwalia, C.J.)

- (1) (1973) 31 ਐਸਟੀਸੀ 232.
(2) (1973) STC 233.

ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

6) ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦੇ ਹਾਰਡ ਕੋਰ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਤੋਂ 'ਲਗਜ਼ਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹਮਲਾ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਰਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਨੀਜ਼ ਅਤੇ ਸਨਕੀਤਾ ਦਾ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਲਗਜ਼ਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਵਾਨ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਲਗਜ਼ਰੀ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਦਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਕੋ ਇਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼, ਅਰਥਾਤ, 'ਲਗਜ਼ਰੀ' ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਨਾਲ, ਹੁਣ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਤੇ ਹਰ ਵਰਗ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਰੇਟ ਈ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਗੌਲੇ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। 'ਏ'. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਬੇਅੰਤ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗੈਰ- - ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ।

7) ਹਾਲਾਂਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (3) ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇਵੀ ਦਾਸ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਸੀ।) .

"ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 5, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਸਿਰਫ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਤਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਨੀਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਸੀ. ਕਿਹਾ ਕਿ

'ਇਕ ਰੁਪਏ ਵਿਚ 2 ਪੈਸੇ' ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ
ਸੀ ਪਰ, ਐਕਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ

- (3) (1973) 31 ਐਸਟੀਸੀ 190.
- (4) (1967) 20 STC 430.

Chowdhry Tubewell Centre v. State of Punjab and another
(S. S, Sandhwalia, C.J.)

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਵੇਕ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਵਾਜਬ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਦੋਖੇ ਖੀਂਡਗੇ ਸ਼ਾਮ ਭੱਟ ਬਨਾਮ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ (5))।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਤੇ ਅਧਿਕਤਮ ਦਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪਾੜਾ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵੇਕ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀ ਮਿਸਬਲ ਵਿਵੇਕ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ 1 ਪੀਸ ਅਤੇ 2 ਪੀਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਰ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਇੰਨਾ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਵੈਧ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ੀਰੋ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸੀਮਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

8. ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਾਜਬਤਾ ਹੈ।

9. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਦਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਕੁਝ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕੈਟੀਨਾ ਨੇ ਹੁਣ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇ ਜੋ ਟੈਕਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

10. ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ

ਵਕੀਲ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ

(5) (1963) 3 SCR 809.

ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ੀਰੋ ਫੀ ਸਦੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦਸ ਫੀ ਸਦੀ ਵਰਗੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਅਦਿੱਖ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਭੁਲੇਖੇ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਗਲੈਕਸੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੁਣ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 5(1) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਿੱਧੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ੀਰੋ ਤੋਂ ਸੱਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਕਸ ਦੀ ਆਮ ਦਰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

11. ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਵਾਨ, ਸਿਰਫ ਦਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਦਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਵਾਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਜ਼ਬ ਅਖਤਿਆਰ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਯਾਨੀ ਸੱਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਮ ਵਰਗ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਲਈ ਫੀਸਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ 10 ਫੀਸਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

12. ਹੁਣ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 5(1) ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ 'ਤੇ ਛੱਡਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ੀਰੋ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਸੱਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਕਸ ਦੀ ਆਮ ਦਰ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਾਜ਼ਬ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਉਸ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਸਤਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਟ੍ਰਿਜ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਆਮ ਦਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਜਾਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

Chowdhry Tubewell Centre v. State of Punjab and another
(S. S, Sandhwalia, C.J.)

ਕਿ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ੀਰੋ ਤੋਂ ਸੱਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਆਮ ਸੋਧਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਰਹਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

13. ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦਬਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਆਪਣੇ ਇਸ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਕੋਈ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਪਰਲੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਅਮੂਰਤ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਠੋਸ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਇੱਥੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ tBe ਉਪਰਲੀ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ ਖੁਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਪੈਗ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਿੱਖ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਾਧਾਰਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਸੱਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਮਾਂਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ, ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਧਾ ਕੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਦਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚੋਂ 'ਲਗਜ਼ਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਜ਼ਬ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

14. ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਧੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ। - ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀ ਹੋਈ ਦਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੇੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

15. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਣੇ ਵੱਲ

ਮੁੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

16. ਕਰੀਬ ਦੋ ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਭਨੋਟ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (6) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਸੀ:-

“ਹੁਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੋਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਉੱਤੇ ਛੱਡਣਾ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਏਆਈਆਰਟੀ 1958 ਐਸਸੀ 909.

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੈਨਨ ਡੰਕਰਲੇ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਮਦਰਾਸ) ਲਿਮਿਟਡ (7) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

17. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਬਿਸ਼ੰਭਰ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ (8) ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ 'ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ' 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਨਾਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਏ, ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਗੜੇ, ਜੇ., ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ :-

"* * *. ਹਾਲਾਂਕਿ ਟੈਕਸ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਪਹਿਲੂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸਹੂਲਤ, ਚੋਰੀ ਦੀ ਹੱਦ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਲਚਕਦਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ .

Chowdhry Tubewell Centre v. State of Punjab and another
(S. S, Sandhwalia, C.J.)

ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੈਬਨਿਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਦੇ 'ਨਿਊ ਡੇਸ ਪੋਟਿਜ਼ਮ' ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਨੇ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੌਪਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। 19 ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਏ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ

(7) (1958) 9 STC 303.

(8) (1972) 29 ਐਸਟੀਸੀ 206.

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦਰਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਬਿਹਤਰ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਣਗਿਣਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਸਮਾਂ, ਨਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਿਰਫ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ”

ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਪਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ /, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ 5 ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਅਨਾਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ, ;i ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਬੇਲੋੜੀ ਚੌੜੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਤੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਇਸਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿਸੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਦੇਵੀ ਦਾਸ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਨਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ, 4 (ਸੁਪਰਾ) ਇਸ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈਦੀ ਦਰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣੀ ਹੈ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਵਾਜਵ ਉਪਰਲੀ ਉਮਰ ਸੀਮਾਂ ਹੈ।

18. ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ: ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਰਸੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਸੀ : ਦੇਵੀ ਦਾਸ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਦੇ ਕੇਸ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਸ਼ਾਇਦ ਵਕੀਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ' ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਬਾਅਦ ਦਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਪਰਲੀ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਬੀਪ ਦੀ ਗਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

19. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਦਾ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, (9)। ਇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ: -

“ਡਿਲੀਗੇਟਿਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ , ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ। . ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਪੰਡਿਤ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਭਨੋਟ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ੍ਰੀ ਟਿਵਾਣਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਖਤਿਆਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਸੀਮਤ

Chowdhry Tubewell Centre v. State of Punjab and another
(S. S, Sandhwalia, C.J.)

ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੱਤ ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਦਸ ਫੀਸਦੀ ਤੱਕ ਬਦਲਣਾ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

20. ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤੋਂ 'ਲਗਜ਼ਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਦਰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਅਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਜੇੜਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਤਮ ਦਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨੁਸਖੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ) ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਰਟੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

21. ਇਸ ਜਜ਼ਮੈਂਟ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਆਰ.ਐਲ ਬੱਟਾ, 1976 ਦੇ CW ਨੰਬਰ 2038 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ 1976 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਅੱਧੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 1.50 ਪੀ. ਪ੍ਰਤੀ ਸੌ ਰੁਪਏ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (10) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿੱਟਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਐਸ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਐਸ. ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

ਗਿਆਨ ਚੰਦ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,- ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1974 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 662 ।

7 ਨਵੰਬਰ 1978 ਈ.

ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ (1954 ਦਾ XXXVII)— ਧਾਰਾ 7, 10 ਅਤੇ 16 (1) (ਬੀ)-
ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਨਿਯਮ 1955— ਨਿਯਮ 22— ਪੰਜਾਬ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੋਟਿਫ਼ਿਕੇਡ ਆਇਲ ਡੀਲਰਜ਼
ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਆਰਡਰ 1967— ਧਾਰਾਵਾਂ— 8 ਅਤੇ ਐਲ.ਆਈ.ਸੀ. ਬੈਂਕ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ
ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ - ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟ ਲਈ ਬੈਂਕ
ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਸਤੂ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ - ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ
ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਉਸਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ
ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ- ਅਜਿਹਾ ਇਨਕਾਰ—ਕੀ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ
ਬਰਾਬਰ ਹੈ—ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ —ਕੀ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਲਈ
ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ f 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ
ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਭੋਜਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ
ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਬੈਂਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਭੋਜਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਈ

(9) ਏਆਈਆਰ 1977 ਪੀ.ਬੀ. ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 347.